

Саговорници Данаса о тумачењу за власт непријатних догађаја као „притисак Запада“: Незадовољство долази од презрених грађана, акцизе на гориво имају везе са враћањем незаконито одузете својине пензионерима

Протести због горива, нестанак новинара, и рано лето немају никакве везе с било каквим притисцима. Акцизе на гориво имају везе са враћањем незаконито одузете својине пензионерима.

С те стране, било би логичније мислити да су Руси организовали протесте како би ослабили Александра Вучића и приморали га да напусти прилазак ЕУ политици, коментарише за Данас писац Ненад Прокић непрестана и увелико од стране представника власти тумачења унутрашњих прилика – да су узроковани притисцима споља – са Запада.

– Примарно незадовољство је пре свега домаће и то незадовољство презреног грађанина. Поготово што је већ препознат систем напредовања у хијерархији власти – највећи успон онима који су највише понизили грађане и изазивају њихово најдубље неповерење. У таквом контексту, лако је деловати споља. Има много актера који делују споља и заузимају на дуги рок простор свог утицаја на Западном Балкану. Можемо само да пожелимо да се зараза доброг делања Заева и Ципраса, па и по цену властитих позиција, прошири Балканом и омогући да „певамо добре песме“, како каже Ципрас. Певаче већ имамо, недостају нове ноте – закључује Јелица Минић из Европског покрета у Србији за Данас.

И последњи у низу непријатни догађаји за власт – протести због цене горива, као и нестанак новинара Стефана Цветковића – тумачени су као покушаји западних земаља да ослабе власт Александра Вучића и дестабилизују државу.

Ненад Прокић, међутим, за наш лист истиче да је ту заправо више реч о незаинтересованости него о притисцима спољњег фактора.

– Да није тако, не бисмо таворили и чекали тридесет година да се прикључимо ЕУ. Власт у Србији је увек манипулисала тим притисцима како би сакрила своју неспособност и марифетлуке. Већ је у песму ушло да се под спољним притиском подразумева само притисак Запада, док се такође подразумева да је Русија шармом и никако притисцима добила златну акцију наше нафтне индустрије и нижу рудну ренту него што је и сама има у својој држави – истиче Прокић за Данас.

С друге стране, оцењује наш саговорник, „онај ко ти шаље новац и издржава те, има право и да те притиска“.

– Као и што кад позовеш ММФ да ти среди финансије, јер сам не умеш и стално си на ивици банкрота – онда има и пуно право да те притиска, јер си га позвао да би те притискао. Тако је исто и са ЕУ. Ако си у приступним преговорима, а имаш наказно судство које сам нећеш да средиш, онда ти следе или притисци или равнодушност у стилу кад се опаметите – јавите се. Та памет није на видуку – закључује Ненад Прокић.

И Јелица Минић, председница Форума за међународне односе Европског покрета у

Србији, констатује да гомилање лоших вести, од протеста због поскупљења горива, нестанка новинара, неисправне воде и многих других немилих догађаја високи званичници Србије приписују деловању опозиције и притисцима споља.

– Помиње се украјински сценарио – дакле, деловање споља преко опозиције на домаћој сцени чији се лидери поименце прозивају. Будући да се опозициони лидери и опозиција у целини третирају као занемарљива величина већ дуже време, чија је улога потпуно маргинализована у парламенту где једино могу да врше утицај у институционалним оквирима, ова математичка једначина се своди на: безначајна опозиција плус притисак споља једнако је притисак споља, а он се не би смео занемарити. Зато чуди количина напада, презрења и претњи тако безначајном фактору домаће политичке сцене као што су опозиција, а поготово грађани, који се изједначавају са криминалцима, олоши и слично – истиче Јелица Минић за Данас. Она напомиње да је притиска споља увек било.

– Али, добра, консеквентна и конструктивна политика привлачи савезнике. Њихов притисак онда увећава снагу домаће акције. Нејасна политика у погледу правца, садржаја, актера и навијачких гласноговорника може урушити и оно што у некој политици има смисла и даје одређене резултате – сматра саговорница Данаса.

Минић истиче да од убиства Оливера Ивановића, парализе у Бриселском дијалогу с Косовом, летаргичном одговору на реформске захтеве, посебно у области владавине права, основних људских права и медијских слобода, у новој стратегији проширења и извештају о напретку Србије, притиска на малобројне локалне власти где владајућа коалиција нема контролу и што је постало предмет бриге Савета Европе, игре с пензијама и игнорисање било каквог система у уређивању пензијских права, „отмице“ нишког аеродрома, протеста малинара, па до најновијих збивања набројаних на почетку, незадовољство се кумулира, а треба донети тешке одлуке око Косова и дубље заорати бразду ка Европској унији.

(Данас)